

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de Zamora (Spanien) den 17. juli 2015 — Javier Ángel Rodríguez Sánchez mod Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria SAU (Banco CEISS)

(Sag C-381/15)

(2015/C 302/33)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de Zamora

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Javier Ángel Rodríguez Sánchez

Sagsøgt: Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria SAU (Banco CEISS)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler ⁽¹⁾, at konsekvenserne af, at en gulvklausul i en aftale om lån mod pant i fast ejendom erklæres urimelig og dermed ugyldig, ikke har virkning fra datoen for indgåelsen af kontrakten, men derimod fra [et] senere [tidspunkt]?
- 2) Medfører anvendelsen af det urimelige vilkår i den periode, der er fastlagt af Tribunal Supremo, en ugrundet berigelse af den erhvervsdrivende, som ikke har hjemmel i EU-lovgivningen, idet den ikke genskaber balancen mellem parternes ydelser, men derimod tilgodeser den kontraherende part, der har indføjet det økonomiske vilkår, der er erklæret urimeligt, i kontrakten?
- 3) Kan kriteriet om fare for alvorlige forstyrrelser af den nationale økonomi med henblik på at begrænse anvendelsen og konsekvenserne af et urimeligt vilkår finde anvendelse i forbindelse med et individuelt søgsmål anlagt af en forbruger, eller vedrører nævnte kriterium om alvorlig fare i et sådant individuelt søgsmål forbrugerens økonomi [som følge af], at konsekvenserne af det ugyldige vilkår begrænses til den nævnte periode?

⁽¹⁾ EFT L 95, s. 29.

Sag anlagt den 20. juli 2015 — Kommissionen mod Ungarn

(Sag C-392/15)

(2015/C 302/34)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved H. Støvlbæk og K. Talabér-Ritz, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Ungarn

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, idet den har underlagt udøvelse af notarvirksomhed et nationalitetskrav.
- Ungarn tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen er af den opfattelse, at det forhold, at udøvelse af notarvirksomhed er underlagt et krav om nationalitet, er udtryk for forskelsbehandling og udgør en uforholdsmæssig begrænsning af etableringsfriheden. Ungarn har hermed tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Kommissionen er af den opfattelse, at de opgaver, som notarer i henhold til de ungarske bestemmelser er pålagt, på grund af deres karakter ikke er forbundet med udøvelse af offentlig myndighed, hvorfor undtagelsen i artikel 51 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ikke kan begrunde, at adgangen til erhvervet som notar er underlagt et nationalitetskrav.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour administrative (Luxembourg) den 24. juli 2015
— Noémie Depesme og Saïd Kerrou mod Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche**

(Sag C-401/15)

(2015/C 302/35)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour administrative

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Noémie Depesme og Saïd Kerrou

Sagsøgt: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

Præjudicielle spørgsmål

Med henblik på korrekt opfyldelse af kravet om, at der ikke udøves forskelsbehandling henset til bestemmelserne i artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5. april 2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 45, stk. 2, TEUF, i forbindelse med vurderingen af den reelle grad af tilknytning, som en studerende, der ansøger om økonomiske støtte til videregående studier, har til samfundet og arbejdsmarkedet i Luxembourg, som er den medlemsstat, hvor en grænsearbejder har haft lønnet beskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed under de betingelser, der er fastsat i artikel 2a i loi du 22 juin 2000 concernant l'aide financière de l'État pour études supérieures (lov af 22.6.2000 om økonomisk støtte fra staten til videregående studier), der blev tilføjet ved lov af 19. juli 2013 som en direkte konsekvens af EU-Domstolens dom af 20. juni 2013 (sag C-20/12)⁽²⁾,

- skal betingelsen om, at denne studerende er »barn« af denne grænsearbejder, da forstås således, at den studerende skal være »direkte efterkommer af første grad, hvis slægtskab med den pågældende er retligt fastslået«, idet der lægges vægt på det fastslåede slægtskabsforhold mellem den studerende og grænsearbejderen, som antages at ligge til grund for den nævnte tilknytning, eller
- skal der da lægges vægt på den omstændighed, at grænsearbejderen »fortsat forsørger den studerende«, selv om der ikke nødvendigvis foreligger et retligt slægtskabsforhold mellem grænsearbejderen og den studerende, og at der bl.a. foreligger et tilstrækkeligt samlivsforhold mellem grænsearbejderen og en af den studerendes forældre, hvis slægtskab til den studerende er retligt fastslået?
- I sidstnævnte tilfælde: Skal grænsearbejderens i teorien frivillige bidrag, såfremt dette bidrag ikke står alene, men supplerer bidraget fra den eller de forældre, der har et retligt slægtskabsforhold til den studerende og derfor i princippet har forsørgerpligt over for denne, opfylde visse kriterier om dets beskaffenhed?

⁽¹⁾ EUT L 141, s. 1.

⁽²⁾ EU:C:2013:411.